

Balassagyarmati Törvényszék

15.P.20.092/2020/37. szám

A Balassagyarmati Törvényszék dr. Ujvári Tamás Ügyvédi Iroda (eljáró ügyvéd dr. Ujvári Tamás, Cím3) által képviselt Felperes1 (Cím1) felperesnek – dr. Molnár Arnold (Cím5.) ügyvéd által képviselt Alperes1 (Cím1) alperes ellen sérelemdíj megfizetése iránt indított perében meghozta a következő

ítéletet:

A törvényszék kötelezi az alperest, hogy a felperesnek 15 napon belül fizessen meg 200.000.- (Kettőszázezer) forintot, valamint 155.000.- (Százötvenötezer) forint perköltséget.

Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasítja.

A le nem rótt eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül van helye fellebbezésnek, melyet előterjesztés esetén a Balassagyarmati Törvényszéken kell elektronikus úton benyújtani, a Fővárosi Ítéltáblához címzetten.

A törvényszék tájékoztatja a feleket, hogy a Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, kivéve, ha a felek bármelyike tárgyalás tartását kéri, a bíróság azt indokoltnak tartja, vagy a tárgyaláson fogatosítható bizonyítást kell lefolytatni. A fellebbező félnek a tárgyalás tartására irányuló kérelmét a fellebbezésben kell előterjesztenie.

A Fővárosi Ítéltábla előtti eljárásban a jogi képviselet kötelező.

Indokolás

[1] A törvényszék az eljárás iratanyaga alapján az alábbi tényállást állapította meg:

[2] A felperes az alperesi büntetésvégrehajtási intézet fogvatartottja. 2017. július 10-én, 2017. szeptember 18-án, 2017. szeptember 25-én, 2018. január 8-án, 2018. január 15-én és 2018. március 26-án a felperes szállítására került sor a alperesi BV Intézetből, illetve a alperesi BV Intézetbe. A körszállításokra egy 28 fős járművel került sor, egy-egy szállítás során általában 15-17 fő került szállításra. Ezen alkalmak során az előírt szabályzatnak megfelelően az alperesi büntetésvégrehajtási intézet személyi motozást végzett a szállításban résztvevő személyek vonatkozásában. A személyi motozásokra a büntetésvégrehajtási intézet étkező helyiségében került sor, akként, hogy azon a körszállításban résztvevő valamennyi fogvatartott jelen volt. Az ebédlőben az oszlopok előtt 4-10 asztal került elhelyezésre egy, vagy két sorban, minden asztalhoz egy-egy fegyőr tartozott, aki egyszerre egy-egy fogvatartott személyi motozását felügyelte. A személyi motozás során a fogvatartottak először alsóneműre vetkőztek, elhelyezték ruházataikat és felszerelési tárgyaikat az asztalon, majd azok átvizsgálását követően általában az alsóneműt is le kellett venni, amelyet a fegyőr szintén átvizsgált annak megállapítása végett, hogy nem tartanak-e magunknál a fogvatartottak olyan tárgyat, amelynek birtoklása tilos. A fogvatartottaknak általában le is kellett hajolni, illetve le kellett guggolni. Testüregvizsgálatra nem került sor. Az a fogvatartott, aki átesett a személyi motozáson, felöltözve, fegyelmezett rendben az ebédlő hátsó részében várakozott, több 30x30 centiméteres oszlop mögött, amíg a fogvatartott társai vonatkozásában is elvégezték a személyi motozást. A fegyőrök elmondásuk szerint a fogvatartottakat az alsónemű levétele során melljük lépéssel próbálták takarni a többi fogvatartott elől. A személyi motozás alkalmával a már megvizsgált rabokat nem különítették el oly módon, hogy a motozásban aktuális résztvevő fogvatartottak társaikat meztelenül ne

láthassák, illetve nem volt kizárható az sem, hogy a személyes vizsgálaton éppen részt vevő személyek lássák egymást meztelenül.

[3] A Nógrád Megyei Főügyészség több fogvatartott panasza folytán folytatott egyedi vizsgálatokat a körszállítások során végrehajtott személyi motozások szabályossága kapcsán. A Nógrád Megyei Főügyészség megkeresésére az alperesi Büntetésvégrehajtási Intézet Parancsnoka 2018. március 19-én arról tájékoztatta a Nógrád Megyei Főügyészséget egy fogvatartott személyi motozások végrehajtásával kapcsolatban a végrehajtási körülmények kapcsán előadott panaszára, hogy: „A fogvatartás rendje és biztonsága a büntetésvégrehajtási törvény kiemelt, elkülönülően is szabályozott része. A fogvatartottakkal szemben alkalmazható biztonsági intézkedés a motozás, amely a 151. § szerint kerül végrehajtásra. A személyiségi jog és azok sérelmei újraértelmezése a korábbi – szervezeti, rendvédelmi, felügyeleti szervek és jogvédelemmel foglalkozó szervezetek által is elfogadott – motozási, ruházátátvizsgálási, szabályok szigorítását vonta maga után. Eddig a biztonsági intézkedések eltűrésére vonatkozó kötelezettség kontextusából szemlélve az együttesen, egyszerre több fogvatartottat érintő, több biztonsági felügyelő által végrehajtott motozás és ruházátátvizsgálás (mely értelemszerű része a ruházat levetése) nem volt megalázó, mivel nem egy fő többek által szemlélve került vetköztetésre. A közelmúltban a megjelenő jogértelmezések kapcsán intézetünkben is elrendelésre került a motozások és ruházátátvizsgálások végrehajtásának módosítása. Ennek értelmében paraván készült a vetközéses motozások nagyobb közösségi körben történő végrehajtásához, valamint a körletépületben is az ilyen típusú motozásokat egy fő fogvatartott vonatkozásában egy fő végrehajtó állományi tag végzi elkülönített helyiségben.”

[4] A Nógrád Megyei Főügyészség Bv.ügyszám/2017/6. szám alatti egyedi panasszal kapcsolatban adott tájékoztatásában, a motozásra vonatkozó panaszra tájékoztatta a panaszost, hogy: „A büntetésvégrehajtási intézet más hasonló ügyben 2018. március 19-én adott tájékoztatásában nem cáfolta, hogy ott történtek motozások úgy, hogy több fogvatartottnak egymás jelenlétében kellett meztelenre vetköznie, miközben egy paraván sem választotta el őket egymástól. Az intézet álláspontja szerint az így végrehajtott motozás nem volt megalázó, mivel „nem egy fő többek által szemlélve került vetköztetésre”. A büntetések, az intézkedések, az egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény (a továbbiakban Btv.) 151. § (2) bekezdése értelmében a motozás nem csak megalázó, hanem szeméremsejtő módon sem történhet. A büntetésvégrehajtási szervezet biztonsági szabályzatának kiadásáról szóló 26/2015. (III.31.) OP. utasítás motozásra vonatkozó részletes szabályai továbbá előírják: a motozás végrehajtása során a fogvatartott személyiségi – különösen a szeméremhez, intimitáshoz – kapcsolódó jogait, csak indokolt esetben, és kizárólag az intézkedés jogszerű céljának eléréséhez szükséges mértékben lehet korlátozni. A motozás a panaszában foglalt módon szeméremsejtő. Az intézet nem számolt be olyan indokolt esetről, amikor az intézkedés jogszerű céljának eléréséhez szükséges lett volna a fogvatartott szeméremhez, intimitáshoz kapcsolódó jogainak korlátozása. Ügyészi intézkedés azonban a motozások végrehajtása vonatkozóan nem indokolt, mert az intézetben a közelmúltban módosították a motozások végrehajtásának gyakorlatát. Az un. „vetközéses” motozások nagyobb közösségi térben történő végrehajtásához paraván készült (a paravánok meglétéről az intézetben személyesen is meggyőződünk), a körlet épületben pedig az ilyen motozásokat elkülönített helyiségben végzi egy fő fogvatartott vonatkozásában egy fő végrehajtó állományi tag.”

[5] A felperes jogi képviselő útján 2019. szeptember hó 23. napján kárigényt jelentett be az alperesi büntetésvégrehajtási intézet felé 300.000.- forint összeg erejéig, a keresetben is érvényesített hat alkalommal történő szeméremsejtő és emberi méltóságot sértő módon történő motozás kapcsán.

[6] Az alperesi intézet KIF-szám/2019. szám alatti kártérítési határozatával a kártérítési igényt elutasította. Tájékoztatta a bejelentőt, hogy a kézbesítéstől számított 30 napon belül keresettel fordulhat az intézet székhelye szerint illetéket bíróság felé. A határozat indokolásában megállapítást nyert, hogy nevezett jogi képviselője a Bv.ügyszám/2017/6. számú ügyészi levélre a Balassagyarmati Törvényszék 20.P.ügyszám2/2017/13. számú ítéletére és a Fővárosi Ítéletábrla 32.Pf.ügyszám3/2018/6-II. számú ítéletére alapozta kérelmét. Vélt sérelmével kapcsolatban az intézet felé nem nyújtott be kérelmet, panaszt, ugyanakkor az, hogy őt bármilyen sérelem érte volna, mintegy két év elteltével nem nevezettnek jutott eszébe, hanem jogi képviselőjének. A szállítások időpontjában megtartott kötelező motozások időpontjában sem sérelmezte nevezett a vele szemben történt intézkedést, nem kérelmezte, hogy őt elkülönítve, akár például az orvosi vizsgálatban motozzák meg, azaz nevezettnek ilyen panasz eszébe sem jutott egyik alkalommal sem. A hivatkozott határozatok nem nevezettre vonatkoznak, hanem az intézet azon időszakon belüli gyakorlatára, amely egy másik fogvatartottat érint. A bejelentő nem jelöli meg konkrétan, hogy nevezett számára mi volt a szeméremsértő, ezt a fogalmat egy általános eljárás mozzanataival, illetve más fogvatartott kifogásával próbálja kitölteni. A nevezettet nem érte olyan nem vagyoni sérelem, amely sérelemdíj megítélésére adhatna alapot.

[7] A kártérítési határozatot a felperes 2019. október 24. napján vette kézhez. A jogi képviselő részére történő kézbesítés időpontja a per irataiból nem állapítható meg.

[8] A felperes kereseti kérelmet terjesztett elő az alperessel szemben, melyben kérte alperes 300.000.- forint sérelemdíj megfizetésére kötelezését a Ptk. 2:42. § (2) és Ptk. 2:52. § alapján. Kérte továbbá alperes marasztalását a perköltségeiben, perköltség igényét a közte és jogi képviselője között megkötött megbízási szerződésre alapította. Előadta, hogy a kereseti kérelemben megjelölt hat alkalommal a körszállítások során a személyi motozásra úgy került sor, hogy a motozást, beleértve a nemiszervek és a farpofák vizsgálatát is, a körszállításban részt vevő minden személy látta. Az étkezőben lévő oszlopok sem takartak semmit. A büntetésvégrehajtási intézet a nyilvánvalóan jogsértő eljárás rendjével csak ügyészi vizsgálat és felhívást követően hagyott fel. Alperes azzal a magatartásával, hogy megfelelő ok, indok nélkül jogszabálysértő és szeméremsértő módon végezte el a körszállításokhoz kapcsolódó motozásokat, megsértette felperes személyiségi jogait. Alperes nem egyedi jelleggel, hanem évek hosszú sor alatt, összesen hat alkalommal sértette meg felperes személyiségi jogait. Alperes magatartása felróható, hiszen a jogszabályok ismeretében azok szándékos megszegésével járt el, sőt a jogszabálysértő magatartást kitartóan, a fogvatartotti panaszok ellenére is folytatta, jogellenes gyakorlatával alperes csak az ügyész fellépését követően hagyott fel. A felperest emberi méltóságában sértette alperes magatartása, az a körülmény, hogy felperest 20-30 másik ember előtt meztelenre vetkőztetik. A sükségtelenül sok ember jelenlétében végzett szeméremsértő, egymás nemi szervének láthatóságára kiterjedő motozás az eleve kiszolgáltatott helyzetben lévő felperes számára jelentős sérelem volt. Felperest alperes jogsértő magatartása visszatérő megalázottság érzésével töltötte el.

[9] Alperes a rendelkezésére álló határidő alatt írásbeli ellenkérelmet nem terjesztett elő, ezért a Balassagyarmati Törvényszék 9.P.20.535/2019/5. szám alatt bírósági meghagyást bocsátott ki a felperes keresetével megegyezően.

[10] A bírósági meghagyással szemben alperes a nyitva álló határidőn belül ellentmondással élt, egyben érdemi ellenkérelmét is előterjesztette, így a bírósági meghagyás hatályát veszítette.

[11] Az alperes érdemi ellenkérelmében elsődlegesen a per megszüntetését kérte, figyelemmel arra, hogy a felperes a kártérítési igényt elutasító alperesi határozatot 2019. október 24-én vette át, ehhez képest a kereset előterjesztésére a nyitva álló 30 napos jogvesztő határidőn túl, 2019. november 26-án került sor, így felperesi kereset elkéssett.

[12] Alperes mind jogalapjában, mind összecszerűségében vitatta a felperesi keresetet. Előadta, hogy az alperesi intézetben a személyi motozásra a vonatkozó szabályok maradéktalan megtartása mellett került sor. Hivatkozott arra, hogy a perbeli időszakban nem csak az étkezőben, hanem a bírói helyiségben is történt motozás, a felperes az ebédlőben történt motozások tényét nem igazolta. Az ebédlőben történő motozások során a motozásra várakozók az ebédlő bejáratával szembeni jobb sarkához igazodva kerültek elhelyezésre, a motozásra az ebédlő átellenben lévő részén került sor. A felügyeleti létszámhoz igazítva két-három fogvatartott megy a motozásra, melynek során alsóneműre vetkőznek, és ruházatukat átvizsgálásra átadják, az alsóneműt csak a ténylegesen ellenőrzött fogvatartottaknak, és kizárólag az ellenőrzés idejére kellett letolniuk. A motozás során a várakozó és ellenőrzött fogvatartottak között tereptárgyként az ebédlő oszlopai és asztalai álltak, valamint az ellenőrzést végző felügyelő személyek. A felperes átvizsgálása során semmilyen személyiségi jogsértés nem történt, arra sem szükségtelenül sok ember előtt, sem pedig szemérem sértő módon nem került sor.

[13] A törvényszék a csatolt okirati bizonyítékok, a felperes személyes meghallgatása, valamint a meghallgatott tanúk nyilatkozatai alapján megállapította, hogy a felperes kereseti kérelme a jogalap tekintetében alapos, míg az összecszerűség tekintetében részben alapos.

[14] A törvényszék először az alperes permegszüntetés iránti kérelmét vizsgálta. Azt a törvényszék végzésével elutasította, figyelemmel arra, hogy a felperes keresete nem késett el. A felperes a kártérítést elutasító határozatot 2019. október 24. napján vette át, kereseti kérelmét a KR. értesítő alapján 2019. november 25. napján nyújtotta be a törvényszékhez. A felperesnek a perindításra nyitva álló határidője 2019. november 23-án, szombati napon járt le. A Ptk. 8:3. § (1) bekezdése értelmében a napokban megállapított határidőbe a kezdő napot nem kell számításba venni, míg a (3) bekezdés alapján ha a határidő utolsó napja munkaszüneti nap, a határidő a következő munkanapon jár le. Figyelemmel arra, hogy a perindítási határidő munkaszüneti napon járt le, így a következő munkanapon benyújtott keresetlevél határidőben érkezett.

[15] A Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (továbbiakban: Ptk.) 2:42. § (2) bekezdése értelmében az emberi méltóságot és az abból fakadó személyiségi jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. A személyiségi jogok e törvény védelme alatt állnak.

[16] A Ptk. 2:52. § (1) bekezdése értelmében, akit személyiségi jogában megsértenek, sérelemdíjat követelhet az őt ért nem vagyoni sérelemért.

A (2) bekezdés értelmében a sérelemdíj fizetésére kötelezés feltételeire – különösen a sérelemdíjra köteles személy meghatározása és a kimentés módjára – a kártérítési felelősség szabályait kell alkalmazni azzal, hogy a sérelemdíjra való jogosultsághoz a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkeztének bizonyítása nem szükséges.

A (3) bekezdés alapján a sérelemdíj mértékét a bíróság az eset körülményeire – különösen a jogsértés súlyára, ismétlődő jellegére, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatására – tekintettel, egy összegben határozza meg.

[17] A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárások végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény (a továbbiakban Btv.) 143. § (1) bekezdés alapján az elítélt kárigényét – kivéve, ha szabadult – annál a büntetésvégrehajtási szervnél terjesztheti elő, ahol a kár bekövetkezett, más gazdálkodó szervezetnél végzett munkáltatás során annál a büntetésvégrehajtási szervnél, amely a szerződést a gazdálkodó szervezettel megkötötte.

A (2) bekezdés értelmében a kártérítési igényt határozattal kell elbírálni, amely ellen az elítélt a közléstől számított 30 napos jogvesztő határidőn belül a határozatot hozó büntetésvégrehajtási szerv székhelye szerint illetékes bíróság előtt, illetve a munkáltatással

összefüggésben keletkezett kártérítési igény esetén a munkaügyi perekben eljáró bíróság előtt keresetet indíthat.

[18] A Bvtv. 151. § (2) bekezdés értelmében a motozás nem történhet megalázó, szeméremsértő módon.

[19] A törvényszék a peres felek által tett és fenntartott bizonyítási indítványoknak helyt adva tanúként hallgatta meg felperesi oldalon Felperesi tanú1t, felperesi tanú2t, felperesi tanú3ot, felperesi tanú4ot, felperesi tanú5et és felperesi tanú6t, akik a perbeli időszakban ugyancsak fogvatartottként részt vettek a körszállításokban, az alperesi büntetésvégrehajtási intézetben, illetve ügyész neve ügyészt, aki az egyedi panasz kivizsgálásában vett részt. Az alperes által bejelentett tanúként hallgatta meg alperesi tanú1t, alperesi tanú2t, alperesi tanú3t és alperesi tanú4t, akik a perbeli időszakban fegyőrként a körszállítások során eszközölt motozásokat végezték, illetve büntetésvégrehajtási alkalmazottként azt felügyelték. A felperesi tanúk közül felperesi tanú2, felperesi tanú3, felperesi tanú4, felperesi tanú5 és felperesi tanú6 maguk is sérelemdíj iránti keresetet nyújtottak be az alperessel szemben.

[20] A büntetésvégrehajtási intézetben fogvatartott tanúk a felperes személyes előadásával egyezően adták elő a motozás körülményeit, amely szerint egyszerre legalább 10-15 ember vizsgálatára, motozására került sor. Testürevizsgálat nem volt, az alsónemű levétele után le kellett hajolni, guggolni. Az első emeletről is látható volt az étkezőben zajló motozás. A motozás befejezését követően a fogvatartottak az oszlopok mögött várakoztak, azonban az oszlopok nem voltak alkalmasak arra, hogy minden éppen vetkőző fogvatartottat kitakarjanak. A felperesi tanúk cáfolták, hogy az alsónemű levétele során a fegyőrök a fogvatartottak közé álltak volna, hogy a testükkel takarják ki őket.

[21] Az alperesi tanúk előadták, hogy általában 10-15 fő vett részt a körszállításon, egyszerre maximum 6 asztalnál volt lehetőség a személyes motozásra. A motozás során a fegyőr úgy állt a fogvatartott mellett amikor az levetkőzött, hogy szeméremsértés ne történjen. A motozással végzett személyek a pillérek mögé kerültek beállításra, annak érdekében, hogy ne lássák az éppen motozott személyeket. Az alperesi tanúk előadták továbbá, hogy már 2018. márciusa előtt is előfordult, hogy volt paraván a motozások során.

[22] A törvényszék a tanúvallomások értékelése során megállapította, hogy a tanúvallomásokat mind a felperesi érdekkörben meghallgatott fogvatartott tanúk, mind az alperesi érdekkörben meghallgatott büntetésvégrehajtási intézeti alkalmazott tanúk egymással többnyire egybehangzóan adták elő. Az előadásokban eltérés annyiban volt, hogy az alperesi tanúk nyilatkoztak a paraván korábbi meglétére, illetve arra, hogy a szeméremsértést kitakarással, valamint a pillérek mögé történő sorakoztatással próbálták megakadályozni.

[23] A felperesi tanúk közül felperesi tanú2, felperesi tanú3, felperesi tanú4, felperesi tanú5 és felperesi tanú6 vallomása érdektelenként figyelembe vehető nem volt, figyelemmel arra, hogy maguk is sérelemdíj iránt peres eljárást indítottak felperessel szemben, ugyanakkor megállapította a törvényszék, hogy ezen tanúk is az érdektelennek tekinthető felperesi tanú1 tanúval egybehangzóan adták elő a motozás körülményeit. Alperesi tanúk valamennyien alperesi alkalmazottai voltak, így tőlük teljes egészében elfogulatlan tanúvallomás ugyancsak nem volt várható. Eltérés a felperesi és alperesi tanúk vallomásában abban volt, hogy hány fő vett részt a körszállításban, hány fő motozását végezték egyszerre, illetve tettek-e valamit a büntetésvégrehajtási intézet alkalmazottai annak érdekében, hogy a vetkőzőket a többiek ne láthassák. Az, hogy ténylegesen hány asztalnál került sor a motozásra, illetve egyszerre hány személy motozása történt, a körszállításon egy-egy alkalommal hány személy vett részt, a per szempontjából jelentőséggel nem bírt. A törvényszéknek a tanúvallomások vonatkozásában kizárólag azt kellett vizsgálnia, hogy a körszállítások során a személyes motozásra az emberi méltóságot, a szemérmes sértő módon került-e sor, avagy sem.

[24] Ekörben az okirati bizonyítékokat figyelembe véve a törvényszék nem fogadta el azon alperesi tanúk állítását, mely szerint a paraván a 2018. márciusát megelőző időszakban is használatban volt, mivel erre adat az alperesi tanúk vallomásain kívül nem merült fel, az okirati bizonyítékok annak ellentmondanak, mivel lényegében a BV. Intézet Parancsnoka 2018. március 19. napján kelt levelében maga ismerte be azt, hogy csak ebben az időszakban került sor a paravánok rendszeresítésére. Ugyanezt erősítette meg az ügyészi vizsgálat is. Így a törvényszék tényként fogadta el, hogy 2018. március 19-ét megelőzően paraván használatára nem került sor.

[25] Figyelemmel arra, hogy az alperesi büntetésvégrehajtási intézet nem tett meg mindent annak érdekében, hogy a körszállításon résztvevő fogvatartottak egymást a személyes motozások során intimitást sértő módon, alsónemű nélkül, meztelenül láthassák, a törvényszék megállapította, hogy 2018. március 19-ét megelőzően az alperesi intézetben a körszállítások során eszközölt személyes motozásra az emberi méltóságot, szemérmert sértő módon került sor. Megállapítható ugyanis, hogy az alperes által ennek érdekében tett intézkedések, tehát az, hogy a fegyőrök esetenként kitakarták a fogvatartottakat egymás elől, illetve a motozással végzett személyek az oszlopok mögé kerültek beállításra, nem voltak alkalmasak arra, hogy maradéktalanul megakadályozzák, hogy a körszállításban résztvevő személyek, illetve a személyes motozásban éppen résztvevő több személy egymást meztelenül, szeméremsértő módon láthassa. Ennek megakadályozására egy igen egyszerű eszköz, a paraván bevezetésével mód volt, így alperes nem tett meg minden tőle telhetőt a személyiségi jogsértés megakadályozása érdekében.

[26] A törvényszék megállapította, hogy az alperes a körszállítások során a felperes esetében 5 alkalommal, 2017. július 10-én, szeptember 18-án és szeptember 25-én, valamint 2018. január 8-án, és január 15-én megsértette a felperes emberi méltósághoz fűződő személyiségi jogát. Figyelemmel arra, hogy a 2018. március 26-ai szállításra már akkor került sor, amikor a Bv. Intézet Parancsnoka beszámolt a paravánok létesítéséről és használatáról, ezen utolsó alkalomra a bíróság a jogsértést nem látta bizonyítottnak. Mivel az alperes nem tett meg mindent annak érdekében, hogy a felperes emberi méltóságát a személyes motozások során ne sértse, a törvényszék a Ptk. 2:52 § (1) bekezdése értelmében alaposnak találta a felperes sérelemdíj iránti igényét. Figyelemmel a jogsértés súlyára, annak ismétlődő voltára, a sértettre gyakorolt hatására, a törvényszék a rendelkező részben írt 200.000.- forint összegű sérelemdíjat látta megállapíthatónak a felperest ért sérelmek kompenzálására. Az összecszerűség megállapítása során figyelembe vette, hogy a szükségtelenül sok ember jelenlétében végzett szeméremsértő, egymás nemiszerveinek láthatóságára kiterjedő motozás egy elve kiszolgáltatott helyzetben nem tekinthető jelentéktelen sérelemnek, azonban a felperes a saját érzésein túlmutató konkrét hátrányt az ügyben nem bizonyított és nem is állított.

[27] A felperes személyes költségmentessége és az alperes személyes illetékmentessége alapján a per tárgyi költségfeljegyzési joga folytán le nem rótt eljárási illetéket az állam viseli.

[28] A felperes 2/3 részben pernyertes, 1/3 részben pervesztes lett. A 15. sorszám alatt benyújtott költségjegyzék nyomtatványon perköltségeit a következőként számította fel: 50.000.- forint ügyvédi munkadíj ügyfelvételért, 50.000.- ügyvédi munkadíj keresetírásért, 20.000.- forint ügyvédi munkadíj találkozásért, 50.000.- forint ügyvédi munkadíj minden tárgyalás után és 20.000.- forint ügyvédi munkadíj találkozás után. A jelen perben felperesi képviselő három tárgyaláson vett részt, ezzel kapcsolatos munkadíját a törvényszék 150.000.- forintban elfogadta. Ugyancsak elfogadta a keresetindítás és az ügyfelvétel kapcsán a költségeit, azonban nem az általa megjelölt 100.000.- forintban, hanem összesen 50.000.- forintban, figyelemmel arra, hogy a törvényszéknek hivatalos tudomása van arról, hogy a

felperesi képviselő több hasonló keresetlevelet nyújtott be a Balassagyarmati Törvényszékhez, így az ügyfelvétel és a keresetindítással kapcsolatosan érvényesített perköltség túlzónak tekinthető. Ugyanakkor elfogadta a bíróság a találkozások kapcsán érvényesített perköltség összegét 40.000.- Ft-ban, figyelemmel a felperes fogvatartott helyzetére is, amely a személyes találkozást megnehezítette. Így a törvényszék a felperes által érvényesített perköltségből 240.000.- forintot fogadott el megalapozottnak, és a pernyertesség arányában ebből 160.000.- forintot látott megállapíthatónak a felperesi képviselő részére. Az alperes 1/3 részben pernyertes lett, az általa érvényesített 15.000.- forint perköltségből 5.000.- forint megfizetésére tarthat igényt. A két igényt egymással elszámolva ezért a törvényszék az alperest kötelezte felperes felé 155.000.- forint perköltség megfizetésre a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján.

[szám] A fellebbezési lehetőség a Pp. 365. § (2) bekezdésén alapul.

Balassagyarmat, 2021. január 21.

Kunné dr. Sándor Krisztina sk.

bíró